

kas hallastusse meel teie süddant pehmeks on teinud. — Se agga, kes üht Laatsarust näab, ja ei hallasta ei suggogi temma peäle; se kes lükkab omma ukse peält tedda ärra, kedda olleks piddand hallastussega wasto wõtma, se lükkab ühtlase Jhsanda inglit omma ukse peält ärra, kes piddi selle maiale Jummalä õnnistamist toma. — Agga kui kulate halleda süddamega omma armetuma wenna järrele ning kannate temma eest hooit, ja kui se teie käest sõdetud ja jahhutud waene ärraminnes teile sowib: Maksgo Jummal sedda head, mis ollete minnule teinud: tõeste siis sesamma hea sowimine saab teile maiä õnneks. Sest waestele jäggada, ei te waeseks. Jhsand murdis seäl kõrbes leiba nelli tuhhat innimestele, ja wata, kui murdis sedda hallastaja melega, siis sai sedda leiba paljus. Murra ka sinna, mo w:nd, näi, jai se wennale omma leiba, siis segi kae, wab suremaks. Hallastus on üks leiba,

form, mis ellades mitte tühjaks ei lähhä. Kui tahhad leiba sada, siis anna ka leiba. 6. Rahholik meel, mis wähhega leppib, on kues leiba form, mis Jummalast õnnistakse, ja mis otse seärrast ei ilmas mitte tühjaks ei sa. — Jüngrid küsisiid Jhsanda käest: „Kust woib legi siin kõrbes neid leiwaga täita?“ Kosmisse asemel küsisiid Jhsand korral neilt: „Mitto leiba teil on?“ Wastasiid: „seitse ja piisut kallokessi; agga mis se ni mitmele on?“ — Ja nenda kui Jhsanda jüngrid siin kahhe wahhel ollid, nenda se juhtub ka mitmele teie hulqast. Monne käest kulite kül seddasinnast ehk selle sarnast sanna: Minno perre on liig suur, ja sedda, mis tenin omma tõ läbbi, on wägga piisut, et ei joua ni wähhega sedda suurt seltsi toita. — Teine ütleb: Minno waewa kasso, mis ennemuiste parras olli, lähhäb nattu k hawal ikka nappimaks. Lapsed kaswawad suremaks, kullutamine lähhäb sest raske